

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από **Υπεύθυνος** Γράμματα — Ανταποκρίσεις 1η Χροονιά — 32ο Φύλλο Συνδρομές Έσωτερικού Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΔΗΣ ΔΕΥΚΩΣΙΑ - ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1 ΔΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/- ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΣΤΗ ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ

Η άπεργία των δυο χιλιάδων μεταλλούργων συνεχίζεται ακόμα μ' άδάμαστη τη θέληση και το μαχητικό πνεύμα των άπεργών, παρά τις μανούβρες της ντόπιας και της ξένης αντίδρασης για να λυγίσει το ήθικόν των άπεργών, παρά την επέμβαση της αστυνομίας, της Εκκλησίας και της προδοσίας των Νεοσυντεχνιακών λακέδων, παρά την ήττοπάθεια και τα άντιαπεργιακά συνθήματα της ΠΕΟ για την άπομάκρυνση των άπεργών από το πεδίο του άγώνα τους και την τοποθέτησή τους σ' άλλες βιομηχανίες του τόπου, παρά τις καθημερινές συλλήψεις και καταδίκες, τις φυλακίσεις και τα ύπερογκα πρόστιμα σέ βάρος των άγωνιστών άπεργών.

Πως από τις μανούβρες της αντίδρασης που χαλκάζουνται μέσα σ' αυτό τοδο το 'Αρχιεπισκοπικό μέγαρο, σ' άπόλυτη συνεργασία με τους κυριώτερους εκπροσώπους του ΚΕΚ και της ντόπιας Κυβέρνησης, κρύβεται η άγωνία τους για την παραπέρα άνάπτυξη του κυπριακού έργατικού κινήματος, που θάνα άνανόφευγη από τη σίγουρη νίκη των μεταλλούργων. Κ' είναι αυτή την παραπέρα άνάπτυξη και τους μελλοντικούς μαχητικούς άγώνες της έργατικής τάξης που φοβούνται οι λογιές-λογιές εκμεταλλευτές της έργατικής δύναμης. Κ' είναι γι' αυτή την άγία, που στρατολογήσανε όλες τις δυνάμεις τους για να χτυπήσουνε πίσωπίλατα το κίνημα.

Πιστεύουμε πως μία ήττα της έργατικής τάξης στή μεταλλεία θά σταθεί γι' αυτούς η άπαρχή της ποσοδρόμησης του κινήματος, η άφετηρία του δικού τους εκμεταλλευτικού όργιου σέ βάρος της Κυπριακής έργατικής τάξης. Άλλοίωτικα δέν ερηγείται γιατί ο Μακάριος, σάν ένα κοινός πράχτορας της 'Εταιρείας ζήτησε ν' άναμιχθεί τόσο σκανδαλώδικα στήν ύπόθεση των άπεργών, καλώντας τους να γυρίσουνε στίς δουλειές τους, 'έγκαταλείποντας' την κομμουνιστική ήγεσία τους και πώς αυτός θά προσεχθή στόν Πανάγαθο να δώσει, ώστε ο Χέντριξ να ίκαγοποιήσει τά αίτήματά τους! Άλλοίωτικα δέν ερηγείται γιατί, ο Πολύκαρπος, σάν ένας ύποπράχτορας της 'Εταιρείας, κι οί άλλες άστικές φυλλάδες, έπαναλαμβάνουνε σάν ήχώ τά λόγια του κυρίου τους πρós τους άπεργούς, 'έκδηλώνοντας' τό όψιμο ένδιαφέρτο τους για την ταλαιπωρούμενη στρατιά των σκλάβων του άμερικάνικου κεφαλαίου. Άλλοίωτικα δέν ερηγείται όλη η προσπάθεια που καταβάλλει καθημερινά ο άδρόσπληρωμένος νεοσυντεχνιακός πράχτορας Πισσάς για τη στρατολόγηση άπεργουσιών σ' η έκδηλη χαρά των 'έθνικοφρόνων', που χειροκρότανε και χρηματοδοτούε τό 'θεάρεστο κ' ευγενικό έχπολιτιστικό έργο που άνάλαβε.

Άλλά σ' ένα συναγερό μοιάζει η ντόπια και ξένη πλουτοκρατική αντίδραση. Μέσα άπ' τό εχερσαλωμένο καθούκι της προβάλλει άπειλητική και ζητάει άπ' τό Λόρδο Κυβερνήτη να επέμβει δίχως δισταγμό και να συλλάβει την ήγεία των άπεργών, να συντρίψει τό έργατικό κίνημα, να ξαναφέρει την παρανομία και την Παλμεροκρατία στό τόπο! Κ' όλος ο θόρυβος που ερεσκώνεται από τη φάρα των δημίων του έργαζόμενου λαού σ' ένα καθορισμένο σκοπό και στόχο συγκεντρώνεται: Στό χτύπημα της έργατικής τάξης και των καταχτήσεών της. Στήν έπιστροφή στά μεσαιωνικά σκοτάδια της άχαλωτης εκμεταλλευτικής άσυδοσίας της προπολεμικής έποχής.

Μπροστά όμως άπ' αυτούς τους καλά προδιαγραμμένους σκοπούς της αντίδρασης και μπροστά άπ' τις άνάγκες του μακροχρόνιου άγώνα των μεταλλούργων, η Κυπριακή έργατική τάξη όφείλει να προσέξει τό κίνδυνο, ν' άναμιχθή στίς δυνάμεις της και να ριχτεί στόν άγώνα για να συντρίψει τά σχέδια της αντίδρασης. Ο άγώνας των μεταλλούργων δέν είναι άγώνας που ένδιαφέρει μονάχα τους άπεργούς. Είναι άγώνας όλόκληρης της Κυπριακής έργατικής τάξης. Κι' άπό την έπιτυχία του έκβαση θά ώφεληθεί όλόκληρος ο έργαζόμενος Κυπριακός λαός. 'Ετσι τοποθέτησε τό άγώνα των μεταλλούργων ο σ. Παντελής Βαρνάβας στή προχθεσινή πανεργατική συνέλευση στήν έκκλησή του στήν έργατική τάξη να βοηθήσει με τις παραπέρα θυσίες της τους άπεργούς. 'Ετσι θέλουμε και μείς, και μαζί μας όλόκληρη η έργατική τάξη την άπεργία. Κ' είναι για αυτό, που ο άγώνας κρατήθηκε ίσαμε τώρα, παρά τις μεγάλες οικονομικές άπαιτήσεις του. Γιατί η Κυπριακή έργατική τάξη δέν διαχωρίζε τό άγώνα των μεταλλούργων άπ' τους δικούς της οικονομικούς και πολιτικούς άγώνες. Μά δέν φτάνει μονάχα η έξασφάλιση των άπεργών άπ' την οικονομική πλειυρά που ζητήματα. 'Η Κυβέρνηση να πιστέι, η 'Εταιρεία να ξαναγκαστεί και τά αλήθεια των άπεργών να ίκανοποιηθούν. Γιατί όσο κι' άν τόν άγώνα των άπεργών τόν ύποστηρίζουνε τώρα οικονομικά οι φαρδείς μάζες των έργαζόμενων, η παραπέρα μακροχρόνησή του περικλείει μέσα της τό σπόρο του έκφυλισμού της άπεργίας.

Ο μόνος δρόμος που άπομένει μπροστά στήν έργατική τάξη, είναι ο δρόμος της γενίκευσης του άγώνα, της άπεργίας των βασικών έπαγγελμάτων στίς πόλεις κι' όχι η άπομάκρυνση των άπεργών από τά μεταλλεία ή η ύποβολή διαμαρτυριών στό ύπουργείο και την 'Εγγλέζικη βουλή. Στήν έργατική τάξη πολλές φορές δόθηκε η εύκαρία ν' άντιληφτεί την άξία και τ' άποτελέσματα του χαρτοπόλεμου. Καί δέν είναι σωστό να τρέφεται με άυταπάτες. 'Η άπεργία, όπως έπίσημα διακηρύχθηκε, μπαίνει τώρα στήν τελική της φάση. Είναι καιρός να κινητοποιηθούνε μαχητικά και τ' άλλες 'έδελφά έπαγγέλματα. Να ριχτούνε στόν άγώνα άλληλεγγύης πρós τους άπεργούς. Να ξαναγκαστεί η Κυβέρνηση να έγκαταλείψει τη φαινομενική της ύδερπότητα. 'Η ΠΕΟ και η ΚΤΙΒΚ όφείλουνε να προσέξουνε τόν κίνδυνο που περικλείει η έγκατάλειψη της περιοχής της πάλης των άπεργών, και να ρίξουνε, ξανατονίζουμε, στό στίβο του άγώνα όλους τους καταπιεζόμενους για την έξασφάλιση και την έπιτάχυνση της ΝΙΚΗΣ.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΙΑΕ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ!...

Άκόμα δέ στέγγασε τό μελάκι, κι' άκόμα δοδόνται τά κύματα των αϊθέρων, που διαλαλήσανε στά τέσσερα σημεία του δρίζοντα, την ύπεύθυνη διακήρυξη του Στάλιν (τό 'σοφού' και 'άλάθηστου...') πώς μπορούν να συζητήσουν ο καπιταλισμός κι' ο Κομμουνισμός! και να πού άκόμα ένα άπό τά φωνόγραφα του σταλινισμού διακηρύξει (στό 'Δημοκράτη' της 18 'Απριλίου): 'Κομμουνισμός και Καπιταλισμός: δύο κόσμοι σέ θανάσιμη πάλη'!...

Χρειάζονται σόγια και γι' αυτή την άσυνεπεία — άλλοπροσαλλισμός, πούνα το φυσικό άποτέλεσμα της θεατρικής κωμωδίας — χερστούλικης σταλινικής πολιτικής!; Είναι τόσο φανερά πράματα και στόν 'έκ γενετής' τυφλό, που τά θεωρούμε ύποτιμητικά για τή νοημοσύνη του προλεταριάτου και κάθε άλλου ανθρώπου.

ΤΟ ΟΠΙΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κάποιος φαρμακοποιός, άπό τό Μόσφο, παραπονιέται, μέσον του 'Εθνος', γιατί δέν τον πήρανε κι' άυτονοού τη 'διακήρυξη των Χριστιανών έπιστημόνων Κύπρου' για να την ύπογράψει σάν... χριστιανός έπιστήμονας (!) πούνα κι' αυτός, κι' έτσι 'μπορεί να θεωρηθεί σάν διαφωνών πρós τις άπάνσεις των άλλων χριστιανών έπιστημόνων'.

Τόν συλλογίζαστε πραγματικά τόν φαρμακοποιό τούτο, γιατί δέν τό δόθηκε κι' άυτονοού ή έδκαρία να... χύσει τό δηλητήριο του — πούνα φυσικά πύ ειδικός σάν φαρμακοποιός — κι' αυτός μέσον της γνωστής διακήρυξης των πύ πάνω 'χριστιανών'.

'Ας είναι, όμως, ήσυχος ο φιλαράκος μας αυτός, γιατί έχχουνε κάνει άλλοι τή δουλειά του!

ΠΟΙΟΙ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ;

Τώρα που τελείωσαν κι' οι μητροπολιτικές εκλογές δέν κάνουμε, σύντροφους, ένα όλιγόλεξο άπολογισμό του ποιάς πλήρωσε τό 'σπασμένο σ' αυτήν την 'έρχομα και εκ του φυσικού' ήλαροτραγώδια; Περιεχτή έρώτηση: Ποιάς άλλος άπό τό λαοτικό, τό αιώσιο θέμα των έπιτηθέντων πρσχτόρων και ύπο-ύποπλάχτων και των δυό 'άντιπάλων' παρατάξεων και νομμάτων, που 'καί' τρεπώσανε άπ' όλο αυτό πανηγύρι — που παρακαλάνε να ναι ταχτικό;

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Διαδοσίες άρχισαν να προδιαθεσούνε τό έδαφος για τό γιορτάσιμό της 'Εργατικής Πρωτομαγιάς στή Λάρνακα κατά την Δευτέραν του Χριστιανικού Πάσχα και όχι κατά την πραγματική της μέρα, την πρώτη δηλ. του Μάη, όπως έχει έπιβληθεί από τους πρωτοπόρους άγωνιστές του Σικάγου, που μάς την έπιβάλλανε, μαζί με τους μετέπειτα θυσιασθέντες, με τόν έπικόν τους άγώνα για τις έργατικές διεκδικήσεις.

Αυτή η θεθίλωση της πραγματικής έργατικής γιορτής, δέν πρέπει να έπιτραπεί να γίνει στή πόλη μας.

'Η 'Εργατική Πρωτομαγιά είναι η μέρα που κατατίθενται οι ήρωες των προλεταρίων για τό έξασκούθημα της ταξικής τους πάλης, είναι

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ «ΟΜΑΛΗΣ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΛΙΞΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ»

Για μία άκόμα φορά, η ιστορία δικαίωσε τις χαλδώνες βάσεις της Μαρξιστικής κοσμοθεωρίας. Για μία άκόμα φορά οι διαστρεβλωτές του Μαρξισμού δεχτήσανε στό σέβερνο τους τό χτύπημα της στυγνής πραγματικότητας. Οι 'Ιταλικές εκλογές δείξανε σ' όλους τους προλεταρίους του κόσμου τό καθήκον τους. Πήρανε ένα μάθημα — άναμφισβήτητο — της θεωρίας του έπαναστατικού έπιστημονικού σοσιαλισμού.

Γιατί — όπως πολλές φορές τό τονίσαστε — δέν είναι δυνατό να πιστέψει ένας πραγματικός Μαρξιστής, πώς μέσα στό άστικό κοινωνικό σύστημα είναι δυνατό η έργατική τάξη να συγκεντρωσύνει τις δυνάμεις της και ν' άποχτήσει την πλειοψηφία. 'Η έργατική κι' άγροτική τάξη, καθώς και τά άλλα σωματά τους έργαζόμενα στρατά, άποτελούνε άναμφισβήτητα την πλειοψηφία του πληθυσμού της κάθε χώρας. Μά είναι άδύνατο σ' αυτά να συνειδητοποιήσουνε τους σκοπούς τους, να συγκεντρωσύνουνε τις δυνάμεις τους. Με τις καθημερινές οικονομικές σχέσεις των έργαζόμενων καταπιεστών τους — με τις οικονομικές πιέσεις της μονοπωλιακής πάσης έργοζόμενες μάζες — με τό θερησκευτικό άρνιο που ποτίζονε οι παπάδες κι' οι λογής-λογής όπαδοί της κάθε θρησκείας και της κάθε αίρεσης — με τό διαμοίρασμα των μάζων σε λογής-λογής πολιτικά ρεύματα με τά σχολεία και πανεπιστήμια στά χέρια της άρχουσας άστικής τάξης — με την άυτονομία, τόν στρατό, την χωροφυλακή, τό δικαστήριο και κάθε είδους κρατικό-καταπιεστικό μηχανισμό στά χέρια των εκμεταλλευτών κεφαλαιοκρατών — με τόν τόπο, τό ραδιόφωνο, και τις έκδοτικές επιχειρήσεις κάτω άπό την έπιρροή των κυρίαρχων τάξεων — με την πνευματική και πολιτική ύποδούλωση των λαϊκών μάζων — με τά μονοπώλια και τις επιχειρήσεις — κρατικές και ιδιωτικές — και πρós παντός την κρατική έξουσία και τόν κρατικό μηχανισμό στά χέρια της άστικής τάξης, είναι άδύνατο ν' άφρηθεί η έργατική τάξη ελεύθερη, δίχως καμιά καταπίεση και άπειλή, να εκφράσει τη θέλησή της.

Μέσα σ' όλο αυτό τόν λαβύρινθο της καπιταλιστικής μηχανής, και κάτω άπό την έλαφισνερη έξωτερική επέμβαση του ιμπεριαλισμού, ο 'Ιταλικός λαός κατέστησε στίς κάλπες νά ψηφίσει ελεύθερα και δημοκρατικά τους εκλεχτούς του' (!!) Και κάτω άπ' αυτές τις πιέσεις, τη βία, τις άπειλές, κι' αυτές, άκόμα τις καλπονοθεύσεις, έγή-

η μέρα που άναμετρούμε τις δυνάμεις μας, είναι η μέρα που προσφέρουμε φόρον τιμής στούς πρωτοπόρους μας συντρόφους, είναι η μέρα άνακεφαλαίωσης των άπαραγράπτων ανθρωπιστικών μας διεκδικήσεων άπό την αϊματορροφήχτραν κεφαλαιοκρατία, με την πανεργατική. Δέν είναι η μέρα, που, έπειδή, είναι γιορτή, πρέπει ν' άργήσουμε κι' έπειδή τυγχάνει να ναι μετά δυό μέρες άλλη άργία των χριστιανών, να συνδύσουμε τις δυό γιορτές, αναβάλλοντας την πραγματική έργατική γιορτή, χάρην της χριστιανικής ούτοπίας, γιατί έτσι μάς έπιβάλλει τό σημερινόν πολιτικόν 'παζαράκι'!

κε η 'νέα βουλή και γεροσάια της 'Ιταλίας. Και, βέβαια, δέν μπορούσε να ναι άλλη άπ' αυτή που έγήκε. 'Ετσι, ξεγυμνώθηκε μπροστά στά μάτια του προλεταριάτου όλου του κόσμου η οδοπιστική θεωρία των σοσιαλδημοκρατών πρώτα και των σταλινικών πύ ύστερα, πώς είναι δυνατό τό προλεταριάτο να καταλάβει την έξουσία με τη ψήφο και να φτάσει στό σοσιαλισμό με 'έιρηνικά μέσα' και 'μεταρρυθμίσεις'!!!

Δέν μπορούσε να φανταστεί τό παγκόσμιο προλεταριάτο χειρότερη προσοία, ποταπόητα κι' άνακουλοθία, άπ' αυτή που ίδειξε ο σταλινισμός κατά τη διάρκεια των 'Ιταλικών εκλογών. 'Ολάκερο τό συνειδητοποιημένο προλεταριάτο, οι άγροτικές μάζες και τά άλλα έργαζόμενα καταπιεζόμενα στρατά της 'Ιταλίας για 15 όλόκληρες μέρες έβρισκόντουσαν σέ άναθεασμό, γενική κινητοποίηση, όχι για νά γκερμινίσουνε τό άστικό οικόδομημα, μά για νά... κερδίσουνε τις εκλογές. 'Εκτακτομύθια έργαζόμενων βρισκόντουσαν έπι ποδός μέσα σέ μεθ έπαναστατική ατμόσφαιρα, κι' οι σταλινικοί ήγέτες — μ' έλικεφαλής τόν Γ.Γ. του σταλινικού κόμματος της 'Ιταλίας, Τολιάτι — ύποδείξανε στούς έργατες πώς τό καθήκον τους ήτανε να πάνε στίς κάλπες και να ψηφίσουνε τους λαϊκούς ύποψηφίους! Τό άποκορύφωμα, όμως, όλης αυτής της ποταπόητας ήτανε την Παρασκευή τη νύχτα — τελευταία μέρα της προεκλογικής εκστρατείας. 'Ολοι οι 'λαϊκοί' ύποψηφιοί μιλήσανε μπροστά σέ

προτοφανείς σέ όγκο και μαχητικότητα συγκεντρώσεις των έργαζόμενων. Κι' ένώ οι μπουρζουάδες κατατρομαγμένοι διερωτόντουσαν άν ξεερράγηκε η κομμουνιστική επανάσταση, ο Τολιάτι και οι σύντροφοί του προτρέπανε τους καταπιεζόμενους: 'Και τώρα, άφοδ διαλυθείτε ή σπα και έιρηνικά, πηγαίνετε στίς κάλπες και ψηφίστε κείνο τό κόμμα που σάς ύπόσχεται πραγματική ελευθερία και δημοκρατία στήν 'Ιταλία'!!

Τό παγκόσμιο προλεταριάτο — και ειδικότερα τό 'Ιταλικό — δίδαχτήσανε άκόμα μία φορά τί πείνι να πεί σταλινισμός και 'έιρηνική δημοκρατική άνέλιξη'. Δίδαχτήσανε άκόμα μία φορά πώς μονάχα η προλεταριακή επανάσταση είναι κείνη που θά τους λευτερώσει άπό τά δεσμά τους. Δίδαχτήσανε άκόμα μία φορά πώς η Μαρξιστική κοσμοθεωρία είναι άλάθηστη. Δίδαχτήσανε πώς όλες οι νεώτερες θεωρίες και διδάγματα για 'έιρηνική εξέλιξη πρós τό σοσιαλισμό' είναι κούφια λόγια χιτώνιμένα πάνω στήν άμμο. Δίδαχτήσανε — τέλος — πώς η άρχουσα άστική τάξη δέν είναι διαθεμιμένη να παραχωρήσει αυτά τά 'δημοκρατικά' δικαιώματα, σάν δέν είναι βέβαια, πώς δέν κινδυνεύει η θέση της.

Να πιστέψουμε πως τό παγκόσμιο προλεταριάτο, ύστερ' άπό τό 'Ιταλικό μάθημα, θά εξακολουθήσει να πιστεύει στήν οδοπιστική θεωρία της 'έιρηνικής δημοκρατικής εξέλιξης πρós τό σοσιαλισμό', και να βρισκείται έξω άπό τό σωστό Μαρξιστικό έπαναστατικό τον δρόμο; Τό μέλλο θά μάς δείξει.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΟΘΑ ΕΚΛΟΓΗ

ΣΤΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΚΤΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΣΚΑΛΑΣ

Πριν λίγες εβδομάδες, έγινε στή Σκάλα αρκετά πρωτότυπη Συντεχνιακή 'έκλογη' για τήν άνάδειξη νέου Συμβούλου της Συντεχνίας Κτιστών, πούνα αρκετά χαρακτηριστική της χρεωκοπίας των Σταλινικών.

Στή συνέλευση παρευρέθηκαν 88 μέλη. Κι' όπως διαλαμβάνε τό καταστατικό της Συντεχνίας, τά μέλη, πάνω στό ζήτημα της έκλογής όφείλουνε να ύποδείξουνε με έισηγήσεις τους τους ύποψηφίους που, κατά την γνώμη τους, ήτανε κατάλληλοι για τό διοικητικό αξίωμα.

Με τό πνεύμα αυτό, ένα άπό τά μέλη έισηγήθηκε τό δικό του ύποψηφιο σ. Πόμπο Γεωργίου, όπως άπαράλαχτα κάμανε κι' άλλοι σωματέλφοι του. Τό προεβρείο, όμως της Συνέλευσης, άρνήθηκε έπίμονα να δεχτεί την ύποβληθείσα ύποψηφιότητα με τη δικαιολογία πώς στίς περαινές εκλογές ο ίδιος ύποψηφιος πήρε μονάχα δέκα ψήφους!! 'Υστερα όμως άπό την έπιμονή των μελών που χαρακτήρισαν τόν Ισχυρισμό τούτο σάν άντιεργατικό κι' άντικαταστατικό, τό προεβρείο ζήτησε άπό τά μέλη που ύποστηρίζατε την ύποψηφιότητα που ύπέβαλε ο συνάδελφός τους να σενδύσουνε τά χέρια τους σ' ένδειξη πώς ύποστηρίζουνε την ύποψηφιότητα που ύποβλήθηκε.

Σήκωσαν τά χέρια τους 47 άπό τους 88 που παρευρισκόντουσαν στή συνέλευση. Μετά τό άποτέλεσμα τούτο, άρρη-

θήκανε και πάλι να δεχτούνε την ύποψηφιότητα και ζητήσανε άπό τόν ύποψηφιο να έγκαταλείψει τη συνέλευση!! Τά λοιπά μέλη, άγανακτισμένα άπό τη σκανδαλώδη στάση της ήγείας τους, άρχισαν να διαμαρτύρονται και να ζητάνε τους λόγους αυτής της άνακαταστατικής πράξης της ήγείας τους. 'Ακολούθησε δεύτερη ψηφοφορία με τά ίδια και πάλι άποτελέσματα: 47 ύπερ της ύποψηφιότητας, και 41 ένάντια σ' αυτή. Μπροστά σ' αυτή τη κατάσταση, πολλά μέλη της μειοψηφίας για νά αλλάξουνε τ' άποτέλεσμα, σηκώσανε τά δυό τους τά χέρια τ' άντερου, δημιουργώντας έτσι μία πλαστή πλειοψηφία και σύγχυση. 'Ακολούθησε μία θύελλα άγαναχτήσης κι' άποτροπισμού των 47 μελών, για τήν άπάτη των άλλων 41 συνάδελφων τους, και άποχωρήσανε τακτικά άπό τη συνέλευση, διαμαρτυρόμενοι.

'Υστερ' άπό τήν άποχώρηση των 47 μελών τά άλλα 41 μέλη ου έχισαν τη συνέλευση κι' έκλέξανε τό νέο διοικητικό συμβούλιο της Συντεχνίας, που περιλαμβάνει ένα που θρίσκειται τώρα στή φυλακή για έννιά (9) όλόκληρους μήνες κι' ένα άλλο πούνα έργοδότης (11).

Αυτό θά πεί Συντεχνιακή ελευθερία για τους Σταλινικούς! Και ύστερα να σοδ λένε, κατηγορώνε τους άστούς πώς κομματίσανε τήν 'Επα' κι' άναγκάσανε την πλειοψηφία των μελών της ν' άποχωρήσει (συνέχεια στή 2η σελίδα)

Α.Κ.

